25/04/2026

Ο Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος για τη δύναμη της προσευχής και το παράδειγμα του Αγίου Γεωργίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Σοφάδων την Πέμπτη 23 Απριλίου 2026.

Πλήθος ευσεβών χριστιανών προσήλθε στον Ιερό Ναό, για να συμμετάσχει προσευχητικά στη Θεία Λειτουργία και να τιμήσει τη μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, αντλώντας πνευματική ενίσχυση από το παράδειγμα της ζωής και του μαρτυρίου του.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε το θείο κήρυγμα, λαμβάνοντας αφορμή από την αποστολική περικοπή των Πράξεων των Αποστόλων, την οποία χαρακτήρισε ως ένα ιδιαίτερα διδακτικό και πλούσιο σε νοήματα κείμενο για την πνευματική ζωή των πιστών.

Αναφερόμενος στο ιστορικό πλαίσιο, επεσήμανε ότι ο βασιλεύς Ηρώδης, επιδιώκοντας να ευχαριστήσει τους Ιουδαίους και να πλήξει την νεοσύστατη Εκκλησία, προχώρησε αρχικά στη θανάτωση του Αποστόλου Ιακώβου, του αδελφού του Ιωάννου του Θεολόγου, και στη συνέχεια συνέλαβε τον Απόστολο Πέτρο, με σκοπό να τον θανατώσει μετά το Πάσχα. Η ενέργεια αυτή αποσκοπούσε στην αποδυνάμωση της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων, η οποία τότε έκανε τα πρώτα της βήματα.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στη στάση της πρώτης Εκκλησίας, η οποία, αν και μικρή αριθμητικά, στάθηκε ενωμένη και αφοσιωμένη στην προσευχή. Όπως χαρακτηριστικά τόνισε, οι πιστοί προσεύχονταν αδιάλειπτα για τον Απόστολο Πέτρο, αναγνωρίζοντας στο πρόσωπό του τον πνευματικό στυλοβάτη και τον φορέα της ενότητας της Εκκλησίας.

Στη συνέχεια περιέγραψε με ζωντάνια το θαυμαστό γεγονός της απελευθέρωσης του Αποστόλου Πέτρου. Παρά την αυστηρή φρούρηση, με δεκαέξι στρατιώτες και με τον ίδιο δεμένο με αλυσίδες, άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε τη νύχτα, τον ξύπνησε, έλυσε τα δεσμά του και τον οδήγησε έξω από τη φυλακή, δια μέσου των πυλών που άνοιγαν θαυματουργικά. Ο Απόστολος αρχικά νόμιζε ότι έβλεπε όραμα, αλλά όταν βρέθηκε ελεύθερος, συνειδητοποίησε ότι επρόκειτο για πραγματική επέμβαση του Θεού.

Ερμηνεύοντας το γεγονός, ο Σεβασμιώτατος, επικαλούμενος τη διδασκαλία του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, υπογράμμισε ότι ο Θεός δεν προφυλάσσει πάντοτε τους ανθρώπους Του από τον θάνατο, αλλά τους ενισχύει για την αποστολή που τους έχει αναθέσει. Ο Απόστολος Πέτρος διαφυλάχθηκε, όχι απλώς για να σωθεί, αλλά διότι ήταν ακόμη απαραίτητος για τη ζωή και την ενότητα της Εκκλησίας, ως στήλος και θεμέλιό της.

Συνδέοντας το αποστολικό ανάγνωσμα με την εορτή της ημέρας, ο

Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον Άγιο Μεγαλομάρτυρα Γεώργιο, καλώντας τους πιστούς να εορτάσουν πνευματικά και όχι επιφανειακά. Όπως τόνισε, η αληθινή τιμή προς τον Άγιο δεν περιορίζεται σε ευχές και εξωτερικές εκδηλώσεις, αλλά απαιτεί εμβάθυνση στον βίο του και μίμηση της πίστεως και της ανδρείας του.

Αναπτύσσοντας τον βίο του Αγίου, σημείωσε ότι υπήρξε νέος, πλούσιος και υψηλόβαθμος αξιωματικός του ρωμαϊκού στρατού, ο οποίος, όταν ο αυτοκράτορας Διοκλητιανός κήρυξε διωγμούς κατά των Χριστιανών, ομολόγησε με θάρρος την πίστη του στον Χριστό. Για την ομολογία του αυτή στερήθηκε τα αξιώματά του και υπέστη σκληρά και αλλεπάλληλα μαρτύρια, παραμένοντας όμως ακλόνητος.

Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στα φρικτά βασανιστήρια που υπέμεινε, αλλά και στο γεγονός ότι, παρά τα μαρτύρια, παρέμενε ζωντανός και δυνατός, γεγονός που συγκλόνισε ακόμη και τους διώκτες του και οδήγησε στη μεταστροφή της αυτοκράτειρας Αλεξάνδρας, η οποία πίστευσε στον Χριστό και μαρτύρησε.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι ο Άγιος Γεώργιος ονομάζεται τροπαιοφόρος, διότι κατήγαγε πολλές νίκες κατά του διαβόλου και των διωκτών του, σφραγίζοντας τη μαρτυρία του με τον αποκεφαλισμό του. Το παράδειγμά του, όπως τόνισε, φανερώνει ότι μέσα από τα πάθη και τις δοκιμασίες, όταν βιώνονται εν Χριστώ, αναδεικνύεται η Ανάσταση, τόσο του Χριστού όσο και των ανθρώπων.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, προέτρεψε τους πιστούς να μην περιορίζονται σε μια τυπική και επιφανειακή θρησκευτικότητα, αλλά να αγωνιστούν για μια ουσιαστική πνευματική ζωή. Τόνισε την ανάγκη να καταστεί ο νους «ηγεμονικός», ώστε να καθοδηγεί τον άνθρωπο στην πνευματική του πορεία και στην αυθεντική ομολογία της πίστεως.

Επεσήμανε ακόμη ότι ο Θεός δεν παρέχει πάντοτε ό,τι επιθυμεί ο άνθρωπος, αλλά εκείνο που είναι ωφέλιμο για τη σωτηρία και τον αγιασμό του, καλώντας όλους να εμπιστευθούν το θέλημα του Θεού.

Κατακλείοντας, ευχήθηκε η Χάρις του Θεού, διά των πρεσβειών του Αγίου Γεωργίου, να φωτίζει και να ενισχύει τους πιστούς, ώστε η ζωή τους να καθίσταται αγιασμένη και χαριτωμένη μέσα στην Εκκλησία, ευχόμενος σε όλους χρόνια πολλά και ευλογημένα.

Η ΑΓΙΑ ΤΑΦΟΣΙΝΩΣΙΣ
ΙΣ
ΧΣ

ΤΟΥ. ΘΕΟΥ. ΛΟΥ. ΚΛΕΟΠΑ

